

Exposició de Punt de Creu a l'Església Vella

— Lorena Vaquer —

Qui m'havia de dir a mi, que una personeta del poble filla de Vicente el "Xaino" i de Teresa la "Petxilla" arribara a organitzar (i amb tant d'èxit) una exposició de quadres de punt de creu a l'Església Vella!

Tots em coneixen pels meus escrits a este periòdic i poden imaginar que si faig un article d'un viatge, d'un sopar o simplement d'una opinió o un pensament, com no anava a afanyar-me en fer-ne un altre d'aquests dies tampoc mai oblidaré?

No sé si m'aclariré a ordenar i expressar totes les sensacions i pensaments que van rodant pel meu cap. Però com sempre per a tots vosaltres vaig a intentar contar-vos com he viscut des de més d'un mes enrere fins ara, tota aquesta exposició.

Com en el meu primer article, ara fa dos anys i mig, vaig a introduir-vos dins aquest meravellós capítol.

... tot va començar un dia fent el café al frankfurt, parlant de... les exposicions a l'Església Vella. Un dels meus comentaris va ser:

- I ahí a l'Església Vella es pot exposar qualsevol cosa?.
- Clar que sí, Lorena.
- I jo puc organitzar-ne una?.
- Tu que aniries a exposar?.
- Doncs punt de creu que és el que més m'agrada.
- Si creus que pots aconseguir suficient material per a exposar, perquè no?.
- Val, val ja us diré algo.

A partir d'aquell dia a totes les covarxines que més o menys sabia que tenien peces o em podien contactar amb qui en tenia vaig exposar el meu pensament:

- Quant vulgues vens a casa i t'ho ensenyaré.

Rocher fent la presentació.

Assajant moments previs a la inauguració.

- Jo no en faig, m'ho van regalar i ¡clar que t'ho deixaré!
- Sí Lorena, quina idea més xula has tingut.

Tot cren respostes molt positives, amb moltes ganes de col·laborar i sense complicacions.

Vaig veure alguns membres de "Lo Comitè" i els vaig dir que triaren una data que per part meua ja estava tot en marxa. En un principi anaven a fer-la al setembre. Els meus amics amb les mans al cap deien: "Adelanteu-la perquè ens avorrirà l'existència ella i punt de creu". De fet tenien raó perquè entre altres coses també molt importants, no parlava d'altra cosa més que de l'exposició.

El dia de la vetlada poètica (que aprofito estes línies per felicitar a Benjamí per crear un caliu tan indescriptible mentre es recitaven les poesies a l'Església Vella) vaig vore més de prop els panells on anàvem a exposar les peces de punt de creu.

- Lorena veus que hi han molts i caben moltes coses no?.
- Sí, sí, jo també sabia que hi havien moltes puntaetes de creu i que la cosa aniria bé, molt bé.

Aquell dilluns de nit em cridaren per telèfon vora les 10 de la nit per confirmar-me que el dia 19 de juny s'inauguraria l'exposició i duraria fins el cap de setmana vinent.

- Pensa Lorena que haurem de fer un dúptic.
- Tranquils, prepararé unes paraules d'introducció.
- I a part de les paraules, com ho il·lustrarem?.
- Puc retratar algunes peces que he fet, només em cal anar a la gent que els ho he regalat i fer-les.
- Vols que siga una inauguració com cal?.
- Vinga, si estem al ball a ballar!.
- Intentarem aconseguir-te un duo de músics per a que facen una bona interpretació.